

15 Aug. 1919.

No. 16.

24e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Want het land is bevekt vanwege zijne inwoners, want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzetting, zij vernietigen het eeuwig verbond; daarom verteert de vloek het land, en die daarin wonen zullen verwoest worden.

(Jes. 24 : 5 en 6.)

KRACHTIGE GETUIGENISSEN.

Toespraak gehouden door President HEBER J. GRANT in de openingsvergadering van de Conferentie, op Zondag 1 Juni 1919, in den Tabernakel te Salt Lake City.

Het doet ons leed, dat alle Heiligen niet in één gebouw kunnen vergaderen, om de toespraken te hooren die bij deze gelegenheid gehouden zullen worden. Tevens spijt het ons, dat de mannen die aan het hoofd van de Zeventigers staan, niet hier kunnen blijven om van den geest van deze vergadering te genieten. Maar wij gevoelen, dat zij die in de Assembly Hall vergaderd zijn, het recht hebben eenige van de algemeene autoriteiten der Kerk te hooren spreken over het leven en den arbeid van onzen geliefden profeet, wijlen President Joseph F. Smith, die overleden is sedert wij de laatste algemeene conferentie hebben gehouden, en hen te hooren getuigen van hun liefde en eerbied voor hem en hun geloof in hem. Aangezien alles wat vandaag hier gesproken zal worden, in druk zal verschijnen, en daar onze broederen van de Zeventigers kunnen lezen wat gezegd is, zullen zij alleen den geest van deze vergadering niet kunnen genieten, hetgeen volgens mijne gevoelens — als de Heere ons tenminste overvloedig wil zegenen — een groot verlies zal zijn; want als alles in aanmerking wordt genomen, dan is het in al den arbeid van de Heiligen der Laatste Dagen de Geest die van waarde is, want de Geest geeft leven, en de doode letter doodt; maar wij zullen hopen en bidden dat de geest van deze vergadering weerklink zal vinden in de harten van onze broederen die ons zoo juist verlaten hebben, wanneer zij zullen lezen hetgeen dezen dag gesproken is.

Terwijl ik dezen morgen voor u sta, het ambt bekleedende waarin gij mij volgens de plaats gehad hebbende stemming zult ondersteunen,

gevoel ik ootmoedig, en de taal waarmede de Heere mij begiftigd heeft, is te zwak om daar uiting aan te geven. Ik herinner mij, dat ik eenmaal voor een gehoor in Tooele stond, nadat ik tot President van genoemde Ring gekozen was, toen ik een jongeman van 23 jaren oud was, en aan de aanwezigen beloofde het beste wat in mij was. Ik sta hier vandaag in alle ootmoed, erkennende mijn eigen zwakheid, mijn gebrek aan wijsheid en informatie, en mijn gebrek aan bekwaamheid om de verheven positie te bekleeden waarvoor gij gestemd hebt om mij in te zullen ondersteunen. Maar hetgeen ik te Tooele als een jongeman gezegd heb, zeg ik vandaag hier: dat door en met de hulp des Heeren ik naar mijn beste vermogen iedere verplichting zal vervullen, die op mij zal rusten als President der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ik zal niemand vragen vrijgevinger te zijn met zijne middelen voor den vooruitgang van het Koninkrijk van God, in verhouding tot hetgeen hij bezit, dan ik zelf ben. Ik zal niemand vragen het Woord van Wijsheid nauwkeuriger te betrachten dan ik het zal nakomen. Ik zal niemand vragen met meer nauwgezetheid en prompter zijn tienden en offeringen te betalen dan ik zelf dat doen zal. Ik zal niemand vragen gewilliger te zijn om vroeg te komen en laat te vertrekken, en om te arbeiden met alle krachten van verstand en lichaam, dan ik zal arbeiden, altijd in nederigheid. Ik hoop en bid voor de zegeningen des Heeren, openhartig erkennende, dat zonder de zegen des Heeren het voor mij een onmogelijkheid zijn zal een succes te maken van de hooge roeping waartoe ik geroepen ben. Maar ik weet, zooals Nephi van vroeger, dat de Heere niets van de kinderen der menschen zal verlangen, tenzij Hij een weg voor hen bereiden zal waardoor zij kunnen verrichten hetgeen Hij van hen verlangd heeft. Met deze kennis in mijn hart aanvaard ik de groote verantwoordelijkheid, zonder vrees voor de gevolgen, wetende dat God mij schragen zal, zooals Hij al mijne voorgangers heeft ondersteund die dit ambt bekleed hebben, maar steeds onder voorwaarde dat ik zal arbeiden in ootmoed en vlijtig, altijd naar de leiding van Zijn Heiligen Geest zoekende; en dit zal ik trachten te doen.

Ik zal uw tijd niet gebruiken om Afd. 121 van Leër en Verbonden te lezen. Ik zal aan een ieder van u hier die met het Priesterschap bekleed is, en dan zooveel van de aanwezigen als daartoe geneigd zijn, overlaten die afdeeling te lezen wanneer zij naar huis gaan. Met de hulp des Heeren zal ik trachten, staande aan het hoofd van het Priesterschap van God op aarde, de autoriteit die mijn deel geworden is te gebruiken in overeenstemming met die wondervolle openbaring:

„Geene macht of invloed kan of zou krachtens het Priesterschap worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, ootmoedigheid, en door ongeveinsde liefde.”

Als God mijn Helper is, zal het Priesterschap dat ik bezit, het ambt dat ik bekleed, gebruikt worden in overeenstemming met deze woorden door mij aangehaald. Wij kunnen niets doen, zooals in deze openbaring gezegd wordt, tenzij wij liefde, zachtmoedigheid en goedheid beoefenen — liefde ongeveinsd. Met de hulp des Heeren is dat de juiste manier waarop ik, volgens mijn beste bekwaamheid, het Priesterschap van God zal gebruiken dat mijn deel geworden is.

Ik kan hier blijven staan en den overigen tijd gebruiken, om uiting te geven aan het groote aantal gedachten dat in mij is opgekomen, in verband met de plichten die op mij rusten; maar ik ben verlangend dat mijn raadgevers hier dezen morgen tot u zullen spreken, en ik ben verlangend mijn hoogachting te betuigen voor de mannen die mijn voorgangers zijn geweest. Persoonlijk neem ik geen eer voor het bekleeden van het ambt dat mijn deel geworden is. Ik besef dat mislukking het gevolg zijn zal, als ik niet aan den Heere de eer geef omdat Hij mij tot die positie heeft geroepen, en niet zoek naar het licht van Zijnen Geest om mij te leiden in alles wat ik doen zal. Ik begeer een getuigenis aan u voor te lezen met betrekking tot den eersten man die het ambt van President der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen bekleed heeft — de Profeet Joseph Smith. Dit getuigenis werd gegeven korten tijd voor den dood van den overleden geliefden President der Kerk, Lorenzo Snow, en wordt gevonden in de „Improvement Era” van deze maand Juni, in een artikel door zijn zoon, Ouderling Le Roi C. Snow, geschreven. Met betrekking tot zijn vader zegt hij: „Zijn werk op aarde was bijna verricht, zijn zending was bijna geëindigd; hij stond gereed om naar zijn Maker weder te keeren, en met al de kracht die in zijn ziel was, getuigde hij met betrekking tot de Goddelijkheid van het werk waarin hij en de Profeet Joseph Smith hun levenswerk aanvingen, toen zij jonge mannen waren:

„Eenige woorden met betrekking tot Joseph Smith. Mogelijk zijn er nu zeer weinige menschen in het leven, die zoo goed met Joseph Smith den Profeet bekend zijn geweest als ik was. Zeer dikwijls ben ik met hem geweest. Ik heb hem in zijn woning bezocht, zat aan zijn tafel, had onder verschillende omstandigheden omgang met hem en had persoonlijke gesprekken met hem om raad. Ik weet dat Joseph Smith een Profeet van God was; ik weet dat hij een eerbaar mensch was, een zedelijk man, en dat hij geacht werd door allen die met hem bekend waren. De Heere heeft mij zeer duidelijk en volkomen getoond, dat hij een Profeet van God was, en dat hij in het bezit was van het heilig Priesterschap en de volmacht om menschen te doopen voor de vergeving van hunne zonden, en handen op hen te leggen voor het ontvangen van den Heiligen Geest, opdat zij zelf met betrekking tot deze dingen een kennis zouden bekomen. Ik heb van

den Heere de krachtigste openbaring ontvangen met betrekking tot de waarheid van dit werk. Die manifestatie was gedurende uren en uren krachtig met mij, en wat ook in mijn leven moge geschieden, deze volkomen kennis zal met mij blijven zoolang als herinnering blijft bestaan."

Met betrekking tot het getuigenis dat Lorenzo Snow, de Profeet des Heeren, in later jaren had, in hetzelfde artikel wordt zijn getuigenis vermeld. „Omtrent drie weken na zijn doop ontving Lorenzo Snow een wonderbaar-visioen, dat door hem in zijn eigen taal, in zijn dagboek, als volgt wordt verhaald:

„Toen ik mijn mond geopend had om te bidden, hoorde ik boven mijn hoofd een geluid, gelijk het ruischen van zijden kleederen, en onmiddellijk daalde de Geest van God op mij neder, mijn geheele wezen omgevende, vervullende mij geheel van de kruin van mijn hoofd tot de zolen mijner voeten, en o, de vreugde en blijdschap die ik gevoelde! Geen taal kan beschrijven den bijna onmiddellijken overgang van een donkere wolk van verstandelijke en geestelijke duisternis tot een glans van licht en kennis, als toen aan mijn verstand werd medegeedeeld. Toen verkreeg ik een volkomen kennis dat God leeft, dat Jezus Christus de Zoon is van God, en van de herstelling van het heilig Priesterschap, en de volheid van het Evangelie. Het was een volkomen doop — een merkbare onderdompeling in het hemelsche beginsel of element (de gave van) den Heiligen Geest; en het was zelfs werkelijker en natuurlijker in zijn gevolgen op ieder gedeelte van mijn wezen dan de onderdompeling in water; voor altijd verdrijvende, zoo lang als rede en herinnering blijven bestaan, alle mogelijkheid van twijfel of vrees met betrekking tot het feit, geschiedkundig tot ons gekomen, dat de Zuigeling van Bethlehem inderdaad de Zoon van God is; tevens het feit, dat Hij nu aan de kinderen der menschen geopenbaard wordt en kennis geeft, zooals het geval was in de dagen der Apostelen. Ik was volkomen bevredigd, zoodanig als mogelijk was, want mijne verwachtingen werden meer dan vervuld, ik denk dat ik veilig zeggen kan in oneindige mate Toen ik mij dien avond ter ruste begaf, werden die zelfde wondervolle manifestaties herhaald en dit had gedurende eenige daarop volgende nachten plaats. De zoete herinnering aan die heerlijke ondervindingen van dien tijd tot nu toe, brengt ze opnieuw in mijn gedachten, een inspireerende invloed schenkende die mijn geheele wezen vervult, en ik vertrouw dat dit zoo zal blijven tot het einde van mijn aardsche bestaan."

Ik heb geluisterd naar de getuigenissen van alle Apostelen die in deze valleien der bergen geleefd hebben van den tijd van Brigham Young tot Joseph F. Smith, en heb hen hooren vertellen van hunne persoonlijke bekendheid met den Profeet Joseph Smith. Het getuigenis van Joseph F. Smith was het getuigenis van iemand die als kind den

Profeet heeft gekend en lief gehad. Het getuigenis van Brigham Young Jr. was van denzelfden aard, maar alle andere getuigenissen waren getuigenissen van mannen die ondervinding hadden, mannen van macht, mannen van persoonlijk besluit, mannen die een eigen wil en verstand hadden, mannen die niet geleid konden worden door iemand die de waarheid niet onderwees.

Het getuigenis van Brigham Young, van John Taylor, van Lorenzo Snow, Wilford Woodruff, Erastus Snow, George A. Smith, Heber C. Kimball en van anderen die het Apostelschap hadden, die in het bezit waren van het Priesterschap van God en zeer goed met hem bekend waren, het getuigenis van iederen waren Heilige der Laatste Dagen, man en vrouw, met inbegrip van het getuigenis van mijn eigen dierbare overleden moeder, en geen liever, reiner, edeler ziel dan zij was heeft ooit geleefd, het getuigenis van Eliza R. Snow, Zina D. Young, Batscheba W. Smith, „Tante Em”, Wells en van anderen, te talrijk om te noemen, was met betrekking tot hun persoonlijke kennis aangaande de oprechtheid van het leven van Joseph Smith, aangaande de rechtschapenheid van den man, aangaande de inspiratie van den levenden God die zijn deel was in al zijn arbeid.

Ik heb de getuigenissen van George Romney, van mijne moeder, van andere familieleden en van vele anderen, dat op den dag toen Sidney Rigdon trachtte de Kerk van Christus te stelen en de leider te worden, God toen aan het volk openbaarde door de transfiguratie van Brigham Young, zoodat hij op Joseph Smith geleeke, zoodat hij sprak als Joseph Smith, en het getuigenis kwam tot de Heiligen der Laatste Dagen, dat Brigham Young de man was om de opvolger te zijn van Joseph Smith, den Profeet van God. Toen ik een kind van zes jaren oud was, werd ik met Brigham Young bekend. Sedert dien tijd tot zijn sterfdag had ik omgang met hem. Ik was zoo intiem met een zijner zonen, wijlen Feramorz L. Young, van den tijd af dat wij kleine kinderen waren totdat hij naar Mexico vertrok, als met twee knapen het geval zijn kan. Mogelijk waren geen drie jongelingen inniger aan elkander verbonden dan Heber J. Grant, Feramorz L. Young en Generaal Richard W. Young. Wij zijn tezamen opgegroeid. Wij hebben tezamen geslapen. Wij speelden tezamen. Vereenigd gingen wij naar de Zondagsschool. Te zamen bezochten wij de dagschool.

Ik was bijna zoo eigen in de woningen van President Brigham Young als in de woning mijner moeder. In eene woning, die van Emily Partridge Young, gevoelde ik juist zoo vrij om naar binnen te gaan en wat eten te vragen als in mijn eigen huis. Als kind heb ik vele uren doorgebracht in de kamers van Eliza R. Snow, luisterende naar hare raadgevingen en haar hoorende vertellen aangaande gebeurtenissen in het leven van Joseph Smith den Profeet, en getuigende van de wondervolle zegeningen door God aan Brigham Young geschonken.

Zooals ik gezegd heb, was ik zeer eigen met den Profeet Brigham Young, en vaak heb ik in zijn woning in het Lion House nedergeknield, wanneer door het gezin gebeden werd, als kind en als jongeling; en ik kan betuigen, dat ik als kind meermalen wegens de inspiratie des Heeren die het deel van Brigham Young was, terwijl hij God smeekte om leiding, mijn hoofd ophief en wendde naar de plaats waar Brigham Young biddende was om te zien of de Heere daar niet was. Het scheen mij toe of hij tot den Heere sprak, zooals de eene mensch tot den ander spreekt. Ik kan getuigen met betrekking tot zijn goedheid, van zijn liefde tot mij als een individu, van zijn liefde tot God en van de inspiratie des Heeren die tot hem kwam, wanneer hij stond waar ik nu sta, wanneer ik het voorrecht had aanwezig te zijn en luisterde naar zijn inspireerende woorden.

Door een openbaring van den Heere aan President John Taylor ben ik geroepen geworden om een Apostel te zijn, en van den tijd af dat ik in den Raad der Twaalven werd opgenomen, dat was twee jaren nadat John Taylor President der Kerk werd, tot aan den dag van zijn overlijden, heb ik week aan week met hem vergaderd in het Endowment Huis, en ik weet, dat hij een dienstknecht van den levenden God was; ik weet, dat de inspiratie des Heeren tot hem is gekomen; en ik weet, dat bij alle gelegenheden, wanneer hij zeide: „Dit is hetgeen door den Heere verlangd wordt” en hij door zijn medearbeiders in den Raad der Apostelen daarin ondersteund werd, hij steeds gerechtvaardigd werd en de inspiratie des Heeren tot hem toonde, dat zijn wijsheid, door de macht van God, voortreffelijker was geweest dan de wijsheid van andere mannen. Verschillende malen ben ik naar vergaderingen in het oude Endowment Huis gegaan, wetende dat een zekere zaak besproken zou worden, en mijn besluit met betrekking tot het onderwerp van bespreking was zoo zeker als voor een mensch mogelijk is. Ik geloof, dat ik zoo beslist in mijn meeningen ben als met de meerderheid der menschen het geval is. Ik heb hooren zeggen, dat er niemand zoo onverzettelijk is als een Hollander; en ik ben Schotsch van mijn vaders zijde en Hollandsch van mijn moeders kant. (Gelach.)

(Wordt vervolgd.)

Werk voor de dooden.

Wij laten hieronder een verslag volgen van eene wondervolle manifestatie, dat alle Heiligen der Laatste Dagen, die dit lezen, zal vertroosten en dat voorgelezen werd in een onlangs in den Salt Lake-tempel gehouden vergadering. Liever dan onze eigen woorden te gebruiken, nemen wij een brief over van Ouderling Pickett, waarin het gebeurde eenvoudig en duidelijk wordt weergegeven. Te weten dat deze dingen gebeuren sterkt het geloof en verheft den geest.

MRS. SUSAN Y. GATES, Salt Lake City, Utah.

Geliefde Zuster.

In antwoord op uw verzoek heb ik een verslag geschreven en zend U dit toe van de manifestatie, die mij geschonken werd in de St. George tempel. Het is maar zelden dat ik er melding van maak en wel voor twee redenen. Ten eerste gevoel ik dat zij mij gegeven werd voor mijn eigen persoonlijk welzijn, in antwoord op mijne gebeden en om mijn geloof te versterken; en ten tweede omdat er zoovele twijfelaars zijn, zelfs onder ons volk, die op één lijn te stellen zijn met de sectarische wereld, welke niet in zulke dingen gelooft.

Twijfelaars mogen er van denken wat zij willen, maar voor mij is het een werkelijkheid, een feit. Ik zag het, ik weet dat ik het zag, en al de twijfelaars op of onder de aarde, kunnen mij niet overtuigen, dat ik het niet zag. Ik zag deze vrouwen. Ik keek hen in 't gelaat en in de oogen. Ik zag de ernstige bezorgdheid, waarmede zij de handelingen afwachten, en eveneens de vreugde en het geluk, welke van hun gelaat straalde, wanneer hun naam genoemd en het werk voor hun gedaan was.

Ik verblijf

Uw Broeder H. PICKETT.

EEN VISIOEN.

Terwijl ik hier in de St.-George-tempel werkzaam was, dacht ik dikwijls aan de groote onkosten, de tijd en het werk, die noodig waren om een tempel te onderhouden en om de noodige verordeningen daarin te ondergaan voor de zaligheid van de dooden; en de vraag kwam dikwijls in mijne gedachten op, of zij (de dooden) wisten wat voor hen gedaan werd en of zij de opoffering waardeerden, welke door hun broeders en zusters voor hun welzijn in de tempelen gemaakt werden?

Zeer dikwijls vroeg ik den Heere mij een voldoende deel van Zijnen geest te willen schenken, teneinde een beter begrip van het tempelwerk te kunnen verkrijgen, dan ik bezat. Op zekeren dag toen ik bij het doopvont bediende, en wij een lange lijst van namen van vrouwen hadden, waarvoor gedoopt zou worden, kwam de gedachte wederom in mij op: „Weten deze menschen, waarvoor het werk gedaan zal worden, dat het voor hen gedaan wordt, en indien zij het weten, stellen zij het op prijs?”

Terwijl deze gedachte mij door het hoofd vloog, gebeurde het dat ik mijn oogen richtte op den zuid-oosthoek van den doopkamer en daar zag ik eene groote groep vrouwen; het geheele zuid-oostelijk gedeelte was gevuld; zij schenen een voet hoogte of meer boven den vloer te staan en waren allen met spanning wachtende op den doop, welke bediend zou worden, en toen de rapporthouder den naam

afriep, een van hen, een tamelijk lange, magere vrouw, ongeveer 35 jaar oud schijnende, schrok plotseling op en keek den rapport-houder aan, waarna zij haar oogen vestigden op de twee personen in het water, haar oogen volgden de zuster die gedoopt was en uit het water opkwam en daarna bevestigd en toen de verordening geheel voltooid was, drukte haar gelaat zulke gelukkige vreugde uit, dat het liefelijk was om te zien.

De volgende, welke afgeroepen werd, scheen eene jongere vrouw te zijn, een weinig beneden de middelmatige lengte; zij scheen van zenuwachtig, voor aandoeningen zeer vatbaar gestel te zijn, kon zich niet in bedwang houden en het scheen alsof zij zichzelf in het water wilde werpen. Toen de verordening voltooid was, scheen hare vreugde geene grenzen te kennen; zij wendde zich van den een tot den ander, die met haar waren, alsof zij hen vertelde hoe gelukkig zij nu was.

De derde was eene groote, sterk uitziende vrouw, van flink gestel, zeer hoog voorhoofd en intelligent gelaat, met eenigszins grijzend haar, dat gekapt was op de wijze, zooals de dames het droegen toen ik nog maar een knaap was. Zij scheen van meer kalmen, voor indrukken minder vatbaren aard te zijn, en zij liet hare gevoelens niet de overhand verkrijgen, doch er straalde een glans uit haar oogen, welke scheen te zeggen, dat zij waardeerde wat gedaan was geworden, juist zoo goed als de anderen dit deden, en toen de ceremonie volbracht was, boog zij het hoofd een weinig en bewoog hare lippen, alsof zij „amen" zeide.

Juist op het moment dat het werk voor haar geëindigd was, hoorden wij een geluid in het kantoor van President Cannon, alsof een boek of iets anders op den grond was gevallen, hetwelk veroorzaakte dat ik mijne oogen wendde in de richting vanwaar het geluid kwam, en hoewel ik onmiddellijk mijne blikken weder terugtrok, was het visioen toch verdwenen, maar ook was alle twijfel en ongerustheid aangaande dit onderwerp voor goed uit mijn hart verbannen.

Ik was voldaan en ben nog steeds voldaan door de wetenschap, dat onze geliefden aan de andere zijde weten en erkennen wat voor hen gedaan wordt en verlangend wachten tot hun tijd daartoe gekomen is.

Ik geloof niet dat het voor eenig mensch mogelijk zou zijn, om in het gelaat van deze vrouwen te zien, zooals ik deed, en de ernst waar te nemen, waarmede zij de handelingen volgden, alsmede de vreugde en het geluk welke van hun wezen straalde wanneer hunne namen afgeroepen en het werk voor hen gedaan werd, en dan niet gevoelen zooals ik deed. Dit was geen nachtelijk visioen, noch een droom, want het was een heldere, zonnige namiddag, ongeveer drie uur, terwijl ik bij het doopfont stond om bij de verordeningen behulpzaam te zijn.

DE STER

Nederlandsch Orgaan van de Heilighen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

Toekomstige Vergeldingen.

Door JOSEPH FIELDING SMITH, van den Raad der Twaalven.

Door een zending werd een verzoek ingediend de volgende vragen te beantwoorden in de *Improvement Era*:

1. „Indien een lid der Kerk afvallig zou worden en zijn verbonden zou verwerpen, tot welke graad van heerlijkheid zou hij dan worden verbannen? Natuurlijk, indien hij zich niet bekeert en tot de Kerk terugkomt.

2. Gezien de openbaringen, is het dan mogelijk voor iemand, die het getuigenis van Jezus heeft aangenomen in het vleesch, ooit het terrestriale koninkrijk te beërven?

3. Verklaar in 't bijzonder het 79ste vers van afdeeling 76 van Leer en Verbonden.”

Antwoord 1. Het is niet mogelijk de graad van vergelding of straf te bepalen, welke zal worden uitgemeten in ieder persoonlijk geval van overtreding of afval. Allen ontvangen niet hetzelfde licht en kennis, wanneer zij tot de Kerk toetreden, omdat sommigen vlijtiger en gelooviger zijn dan de anderen in het onderhouden van God's geboden. Onze Heiland heeft ons een uitstekend voorbeeld gegeven in de parabel van den zaaier. Sommigen ontvangen een grondige kennis en getuigenis van de waarheid door geloovige vlijt en gehoorzaamheid in het Evangelie. De Geest des Heeren rust op hen en zij kunnen waarlijk zeggen dat zij weten dat Jezus de Christus is en de Verlosser der wereld. Anderen ontvangen zulk een groot licht en getuigenis niet, omdat zij minder vlijtig zijn. Zij gelooven dat Jezus de Zoon van God is en nemen de waarheid aan, doch hebben geen volmaakt begrip ervan. Het is ook mogelijk dat sommigen een lid der Kerk zijn geworden omdat de leerstelling hen logisch en consequent toescheen, maar zij spanden nooit zichzelf in, den geest des Heeren te verkrijgen.

Anderen traden tot de Kerk toe om bepaalde beweegredenen, zij zullen het licht nooit begrijpen en blijven zelden, want teleurstelling komt zeker, als zij hun doel niet bereiken en vallen zij weer af.

De Heer verklaart in een van de openbaringen:

„Aan sommigen is door den Heiligen Geest gegeven te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij voor de zonden der wereld gekruisigd werd; aan anderen is gegeven aan hunne woorden

te gelooven, opdat zij eveneens, indien zij getrouw blijven, het eeuwige leven mogen hebben." (Leer en Verbonden 46 : 13-14).

Bijna zonder uitzondering is het door overtreding, wanneer iemand de Kerk verlaat. De Geest des Heeren kan niet in onreine tabernakelen wonen, en als de geest zich terugtrekt, neemt duisternis de plaats in van het licht en afval is het gevolg. Dit is een van de grootste getuigenissen van de Goddelijkheid van dit werk der laatste dagen. In andere organisaties kan men alle mogelijke zonden bedrijven, en toch het lidmaatschap behouden, omdat zij den Heiligen Geest niet bezitten en dus ook niet kunnen verliezen; maar als in de Kerk van Christus een man zondigt en zich niet bekeert, trekt de geest zich terug, en de man aan zichzelf overgelaten, wordt in beslag genomen door den tegenstander en hij verloochent het geloof. Het is mogelijk dat een man, die een volmaakt begrip van de waarheid heeft ontvangen en heeft gewandeld in het licht des Heiligen Geestes, door overtreding afvalt, maar ofschoon zich afkeerende, weet hij toch nog dat hij eens het licht bezat.

Van dezulken heeft de Heer gezegd:

„Dus spreekt de Heere, aangaande al degenen die Mijne macht kennen, en deelgenooten daarvan geworden zijn en zichzelf toegelaten hebben, door de macht des duivels, overwonnen te worden, de waarheid te verloochenen en Mijne macht te weerstaan; die zijn het welke zonen des verderfs zijn, van wie Ik zeg dat het voor hen beter geweest ware dat zij nimmer waren geboren; (Leer en Verb. 76 : 31-32).

Wij zouden ternauwernood verwachten dat de Heer dezelfde straf zal uitmeten aan den man die de Kerk verlaat om veronderstelde grieven of misverstand, wanneer die man nooit een getuigenis van het Evangelie had en nooit geleid werd door den Geest der waarheid. Toch sluit zulk een man zich buiten het celestiale koninkrijk, tenzij hij zich bekeert, overeenkomstig het woord des Heeren. Hij had zijn kans, doch verwierp haar, waardoor de belooning der geloovigen zijn deel niet zal zijn. „Want die niet in staat is de wet van een celestiaal koninkrijk te onderhouden, kan in geene celestiale heerlijkheid verblijven; en die niet in staat is de wet van een terrestriaal koninkrijk te onderhouden, kan in geene terrestriale heerlijkheid verblijven; die de wet van een telestiaal koninkrijk niet kan onderhouden, kan in geene telestiale heerlijkheid verblijven, daarom is hij niet geschikt voor een koninkrijk van heerlijkheid. Daarom moet hij in een koninkrijk verblijven hetwelk geen koninkrijk der heerlijkheid is. (Leer en Verb. 88 : 22-24).

Alle dingen worden bestuurd door wet en wie niet in staat is of onwillig zich aan de wetten van deze koninkrijken te houden, kan niet worden geheiligd door de besturende wet, „noch door genade, noch gerechtigheid, noch gericht." (Leer en Verb. 88 : 35).

De Heer zal iedere persoonlijke zaak rechten en overtreders loon naar werken geven. Indien iemand slechts een plaats verdient in het telestiale koninkrijk, dan zal dat zijn belooning zijn; als het een terrestriaal koninkrijk zal zijn, zal hij in die plaats worden toegelaten. Om het celestiale koninkrijk te mogen binnengaan, moet men tot het einde trouw zijn en geloovig, alle dingen gehoorzamen, welke de Heer heeft bevolen, anders zal hij naar een der andere koninkrijken worden verwezen of indien zijn zonden zoodanig zijn, tot de buitenste duisternis. Evenwel denke men er aan, dat de straf voor afval, onverschillig wie men is, of welke graad van kennis men heeft verkregen, zeer ernstig zal zijn. „Geef gehoor en luister, o, gij Mijn volk, zegt de Heere en Uw God, gij die het Mij behaagt te zegenen met de grootste zegeningen, gij die Mij hoort; en gij die Mij niet hoort, die Mijnen naam beleden hebt, zal ik met de zwaarste aller vloekingen vloeken.” (Leer en Verb. 41 : 1).

Betreffende dit onderwerp leze men aandachtig het volgende: Lucas 12 : 9-10; II Petrus 2 : 19-21; Hebr. 6 : 4-6; Mosiah 3 : 24-27; Alma 34 : 32-35.

Vraag 2. Een man die het getuigenis van Jezus heeft aangenomen in het vleesch kan een der drie koninkrijken beërven, overeenkomstig de graad van zijn geloof, welke hij heeft getoond in het onderhouden van de geboden des Heeren. Indien hij de geheele wet houdt, zal hij tot het celestiale koninkrijk worden toegelaten. Als hij slechts gewillig is een gedeelte der wet te houden, en de verbonden verwerpt welke het celestiale koninkrijk betreffen, niettegenstaande hij eerlijk is, deugdzaam en trouw, zal hij worden verwezen naar het terrestriale koninkrijk, waar andere eerbare mannen worden gevonden. Als hij toetreedt tot de Kerk, doch het licht versmaadt en een leven leidt van ongehoorzaamheid en verdorvenheid, wordt hij verwezen naar het telestiale koninkrijk en krijgt slechts die zegeningen, waarvoor hij heeft gewerkt, want hij was niet gewillig datgene te doen waartoe hij in staat was. (Leer en Verb. 88 : 32.) Men leze afd. 88 : 14-40. Zij die het terrestriale koninkrijk beërven zijn;

1. Zij, die zonder wet sterven.
2. De geesten (zielen), die in de gevangenis waren door ongehoorzaamheid in de dagen van Noach, die het getuigenis van Jezus hebben verworpen in het vleesch, doch het nadien hebben aangenomen.
3. Eerbare mannen, die het Evangelie hebben geweigerd, omdat zij door traditie en de valsche leeringen der menschen verblind waren.
4. Zij, die een gedeelte van 's Heilands glorie ontvangen, doch niet de volheid. Dat wil zeggen, zij worden leden van de Kerk, doch weigeren de volheid van het Evangelie aan te nemen.
5. Zij, die niet volharden in het getuigenis van Jezus.

Vraag 3. Dit vers leest als volgt:

„Deze zijn het die in het getuigenis van Jezus niet kloekmoedig zijn; daarom verkrijgen zij niet de kroon in het koninkrijk van onzen God.” Zij komen in de terrestriale heerlijkheid. Wie zijn zij? Allen die weigeren de volheid van de waarheid te ontvangen, of blijven bij de beginselen en verordeningen van het eeuwig Evangelie. Al hebben zij een getuigenis ontvangen, al mogen zij in staat zijn te getuigen dat zij weten dat Jezus de Christus is, toch hebben zij in hun leven geweigerd, de verordeningen, welke noodzakelijk waren om het celestiale koninkrijk binnen te gaan, aan te nemen. Zij hebben geweigerd het Evangelie te leven, terwijl zij wisten dat het waar was, of verblind als zij waren door traditie of om andere redenen, niet gewillig waren in het licht te wandelen.

In deze categorie zouden wij juist hen kunnen classificeeren, die weigerden den naam van Christus op zich te nemen, al behoorden zij ook tot de Kerk; en zij, die niet gewillig waren, toen zij geroepen werden om heen te gaan en het Evangelie aan een verdorven wereld te verkondigen. Zij mogen rein leven, eerbaar zijn, vlijtig en goede burgers, toch zijn zij niet gewillig eenig gedeelte van het werk te dragen, hetwelk neerkomt op de leden van de Kerk en het groote verlossingswerk verder voort te brengen.

Wij hebben leden der Kerk gekend, die de wereld zijn ingegaan en zich hebben vermengd met hen die niet van ons geloof waren en deze leden schaamden zich toen het bekend werd dat zij Heiligen der Laatste Dagen waren. Zulke menschen zijn niet kloekmoedig in het getuigenis van Jezus. De Heer heeft gezegd:

„Daarom wie ook zich Mijner of Mijne woorden zal schamen, in dit overspelig en zondig geslacht, dien zal ook de Zoon der Menschen zich schamen, als Hij komt in de heerlijkheid Zijns Vaders, met de heilige engelen.”

Vertaald door JAN DE GRAAF.

KORT VERSLAG

der Hollandsche Conferentie, gehouden in den Tabernakel te Ogden, op Zondag 29 Juni l.l.

De Conferentie stond onder leiding van de Nederlandsche Zendings-Vereeniging. Vice-President Martin Dalebout presideerde.

's Morgens om half elf ving de eerste vergadering aan. Van de algemeene autoriteiten waren aanwezig: Rulon S. Wells van den Raad der Zeventigers, alsmede President Sylvester Q. Cannon van de Pionier-Ring, Presidenten L. W. Shurtliff en John Watson van de Weber-Ring, President Le Grand Richards en ongeveer 45 zendelingen die in Holland gearbeid hebben. Wij waren ten zeerste bevoorrecht,

doordien wij het Hollandsche Zangkoor van Salt Lake City, onder de bekwame leiding van Ouderling Ariën van Roosendaal, in ons midden hadden, hetwelk schoore zangen ten gehoor bracht, en daardoor veel toedroeg tot het succes van deze Conferentie.

Nadat er door alle aanwezigen gezongen was, sprak Ouderling Klaas Alkema het gebed uit. Vervolgens zong het koor eene schoone lofzang. Ouderling Martin Dalebout sprak een hartelijk woord van welkom tot de Heiligen en deelde mede dat een groot aantal sprekers zouden geroepen worden, om allen vijf minuten te spreken, waaraan stipt werd voldaan. Achtereenvolgens spraken de volgende Ouderlingen: P. Lammers, Daniël H. Cannon, Hendrik Bel, Henry Volker, Bakke Postma, Robert Folland, Abraham Dalebout, Wilford B. Murray, Thed. Summerhill, President Le Grand Richards, President L. W. Shurtliff, President Rulon S. Wells, President John Watson (de laatste drie sprekers werden door Ouderling B. Tiemersma vertolkt), en President Sylvester Q. Cannon.

President Wells zeide, dat hij in opdracht had de groeten van het Eerste Presidentschap over te brengen, alsmede de verzekering te geven, dat de belangen van het Hollandsche volk hen ten zeerste ter harte gingen.

Presidenten L. W. Shurtliff en John Watson spraken met lof over de Hollandsche leden, over het werk door hen in de Kerk gedaan en gaven hunne voldoening te kennen over de schoone wijze, waarop het koor zang en muziek ten gehoor bracht.

President Sylvester Q. Cannon zeide, dat het Hollandsche volk altijd op de bres stond, waar het gold vrijheid en waarheid te verdedigen en maande allen aan om te trachten licht en waarheid te verkrijgen. President Le Grand Richards sprak zeer aanmoedigende woorden. Het koor gaf ter afwisseling nu en dan schoone liederen te hooren. De dankzegging werd uitgesproken door Ouderling Jan Tingen.

's Middags om 3 uur ving de volgende vergadering aan. Nadat gezongen was, werd door Ouderling John H. Meibos gebeden; vervolgens werd weer een lied gezongen. Als sprekers traden achtereenvolgens op: Ouderlingen Bote Dokter, Charles H. Hyde, Paul Kammeyer, President R. S. Wells, (ditmaal vertolkt door Frank I. Kooyman), Frank I. Kooyman, Pres. Sylvester Q. Cannon en Zuster Maria Waalwijk, welke afscheid nam, daar zij op het punt stond om eene zending te gaan vervullen in de Oostelijke Staten.

President R. S. Wells gaf eene leerrijke rede over den geest des menschen, en zette uiteen, dat hij ook voedsel en oefening noodig heeft, juist zoowel als het stoffelijk lichaam.

President Sylvester Q. Cannon vroeg den Heiligen of zij nog steeds dezelfde gevoelens voor het Evangelie hadden als zij in Holland

bezaten en moedigde hen aan om een werkzaam aandeel te nemen in de belangen der Kerk.

President Le Grand Richards was in deze vergadering niet aanwezig, daar hij geroepen was om als Bisschop te presideeren over de Sugar House Ward.

Ter afwisseling werden kwartetten en duetten door het koor gezongen. Het dankgebed werd uitgesproken door Ouderling Cornelis van der Does.

Wij hadden allen van den goeden geest dezer conferentie genoten en keerden voldaan huiswaarts.

ABRAHAM DALEBOUT, Secretaris.

Brieven uit Zoutmeerstad.

De toekomstige geschiedschrijver, die mettertijd een overzicht wil geven van wat er in den loop der jaren zoo al voorviel onder de Hollandsche leden der Kerk, zoowel in Utah als in het vaderland, zal ongetwijfeld de uitgevers van *De Ster* danken voor de historische gegevens — hoe schaars soms ook — die in ons tijdschriftje vastgelegd worden. Het is misschien niet van algemeene bekendheid dat het Kerkelijk Geschiedschrijverskantoor hier ter stede zorgvuldig de opvolgende nummers van *De Ster* verzamelt. Trouwens neemt *De Ster* maar een heel klein plaatsje in; de geschiedschrijver streeft er naar, van elke kerkelijke uitgave — tijdschrift, krant, boek of brochure — minstens één exemplaar voorhanden te hebben. En als men nu weet, dat ook dat nog maar een gedéélte van het werk van den kroniekpenner is, want dat hij stelselmatig alles verzamelt wat er over het „Mormonisme” verschijnt, ook in niet-„Mormoonschen”, ja zelfs in anti-„Mormoonschen” geest, dan kan men beginnen zich een denkbeeld te vormen van de uitgebreide en interessante verzameling waarover onze historicus beschikt.

Veel opschrijvenswaardigs valt er in den regel onder ons Hollandsche volkje in Zoutmeerstad niet voor. Als kerklid behoort een ieder thuis in zijn eigen buurt of „ward”, waarover een bisschop (bisschop met twee raadgevers) presideert. De Hollandsche Vergadering bestaat uit leden van de verschillende kerkwijken en is dus geen eigenlijk organisatieonderdeel, maar een aanhangsel. Er is een wekelijksche bijeenkomst, doorgaans op Vrijdagavond. In den afgelopen winter maakte de Spaansche griep-periode hierop een uitzondering; alle kerkgebouwen en vergaderlokalen waren toen op last van het gezondheidstoezicht drie of vier maanden gesloten.

Tweemaal per jaar, in de week van de halfjaarlijksche Algemeene Conferentie, is er een Hollanders-reünie, waartoe alle landgenooten

en ex-zendingen in de omliggende streken uitgenoodigd worden. Ééns per jaar is er een Algemeene Hollanders-Conferentie te Ogden, dit jaar belegd op 29 Juni. Ook is er ééns per jaar een Algemeene Hollanders-Uitgaansdag te Lagoon, een uitspanning zoowat halfweg Salt Lake City en Ogden.

Een wekelijksche courant, de *Utah-Nederlander*, doet een poging het Hollandsche element eenigermate in den taalband te houden. Correspondentie en *De Ster* zorgen voor voeling met „het dierbaar plekje grond waar eens ons wiegje stond”. Maar — dit alles is bijzaak; hoofdzaak is vereenzelviging met het Amerikaansche element, opdat de Kerk in alle opzichten één worde.

Er valt een presidentschapsverandering te boekstaven. Vrijdag 6 Juni j.l. bezocht Ring-president Nephi L. Morris de Hollandersbijeenkomst en verleende, op verzoek van president Lutzen Buma, dien een eervol ontslag; ook den raadgevers: Wm. G. Harenberg en Gerrit A. Jongejan, zoomede den secretaris Cornelis de Gooyer. Broeder Buma, die ruim twee jaar presideerde over de Vergadering, is o.a. een bisschopsraadgever en -verklaarde als overladen te zijn met kerkelijke bezigheden. Evenwichtige redenen maakten broeder Harenberg onverkiesbaar voor het nieuwe presidentschap. Broeder Jongejan echter werd opnieuw aangesteld. Het nieuwe presidentschap werd n.l. voorgesteld en eenstemmig ondersteund als volgt: Charles J. Neerings, president; Gerrit A. Jongejan, eerste raadgever; Anton Dufrenne, tweede raadgever.

De nieuwe voorzitter is numero 9 van den rij van presidenten over onze plaatselijke vergadering. 't Is misschien niet ondienstig het lijstje hier eens te laten volgen:

1. Sylvester Q Cannon, aangesteld 22 Nov. 1903 (oprichtingsdag); raadgevers: Paul Roelofs en John D. Kooyman.

2. Stanley F. Taylor, aangesteld 26 Jan. 1905; raadgevers: John D. Kooyman en Douwe van der Werff.

3. Nicholas G. Smith, aangesteld 8 Maart 1907; raadgevers: John D. Kooyman en Uffo Uffens; later (30 Aug. 1907) Uffo Uffens en Peter Pain.

4. Robert Folland, aangesteld 14 Augustus 1908; raadgevers Uffo Uffens en Peter Pain.

5. Frank I. Kooyman, aangesteld 6 Aug. 1909; raadgevers: Uffo Uffens en Wm. G. Harenberg; later (24 Oct. 1912) Johan Springer en Peter Noorda.

6. Roscoe W. Eardley, aangesteld 7 Nov. 1913; raadgevers: Peter Noorda en J. J. de Brij.

7. Wm. J. de Brij, aangesteld 7 Aug. 1914; raadgevers: Johan Springer en Marinus Visser.

8. Lutzen Buma, aangesteld 4 Mei 1917; raadgevers: Wm. G. Harenberg en Gerrit A. Jongejan (aangesteld 18 Mei 1917.)

9. Charles J. Neerings, aangesteld 6 Juni 1919; raadgevers: Gerrit A. Jongejan en Anton Dufrenne.

Salt Lake City, Juni 1919.

K.

Een nieuwe tempel.

Een nieuwe tempel zal spoedig te Mesa, Arizona, gebouwd worden, zoodat de leden der Kerk in genoemden staat en in Mexico daardoor gelegenheid zullen bekomen het tempelwerk te verrichten. Het gebouw zal omtrent f 500,000 kosten. De Kerk zal de helft van dit bedrag schenken en de leden der Kerk aldaar zullen de rest geven. Het aantal leden der Kerk in Arizona is zeer groot en een tempel aldaar zal in een groote behoefte voorzien.

Het wordt verwacht, dat deze tempel binnen drie jaren gereed zal zijn. De teekeningen zijn nog niet gemaakt, doch spoedig zal met dit werk worden begonnen. Als deze tempel gereed is, zijn er zes tempels om het werk voor levenden en dooden te verrichten.

's Levens Code.

Door ADDIE SAVAGE PACE.

Het komt er weinig op aan, de beproeving welke nu deel is, de smart welke een woonplaats bij u zocht, de wreede doorn die u doorpriemt; doch wat gij hierdoor leert, dat komt er veel op aan.

Het komt er weinig op aan, de schat welke gij bezit, de woning welke u een schuilplaats biedt, uw voedsel of uw kleeding; doch de dienst welke gij der wereld bewijst, dat komt er veel op aan.

Het komt er weinig op aan, de verleiding die u heimelijk veront-rust; doch de zending waarmee zij op uw weg is geplaatst, dat komt er veel op aan. Uw vijand's haat komt er weinig op aan; doch de manier waarop gij hem wederkeerig behandelt, dat komt er veel op aan.

Het komt er weinig op aan, de eer aan u bewezen, door een waardeerende wereld; doch of gij u zelf kunt hoogachten, dat komt er veel op aan.

Of de hemel grijs is of blauw, of de leeuwrik zingt of de vlasvink zijn klaaglied laat hooren, komt er weinig op aan; doch de graad van harmonie in uw eigen hart, dat komt er veel op aan.

JAN DE GRAAF.

INHOUD.

Kräftige getuigenissen Blz. 257	Brieven uit Zoutmeerstad Blz. 270
Werk voor de dooden „ 262	Een nieuwe Tempel . „ 272
Toekomstige vergeldingen „ 265	's Levens Code . . . „ 272
Kort verslag Conferentie te Ogden „ 268	

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7b. Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.

Afzonderlijke nummers 15 cent.